

Caspari -keskuksen UUTISIA

maaliskuu 2017

**Sana toiminnan-
johtajalta**

Elisabeth E. Levy

Rakkaat yhteistyökumppanimme ja työmme tukijat!

Elie Wiesel, Nobelin rauhanpalkinnon voittanut juutalainen kirjailija sanoi kerran: "Jumala loi ihmisen sen vuoksi, että Hän rakastaa tarinoita." Tiesitkö, että 75% Raamatun tekstistä on tarinamuodossa? Ja että tarinoiden kertominen oli Jeesuksen pääasiallinen tapa opettaa?

Caspari-keskus järjesti helmikuun puolessavälissä viikon pituisen seminaarin nimeltä Simply The Story. Kyse oli suullisesta ja interaktiivisesta tavasta opiskella Raamattua. Osanottajia kurssilla oli yli 30. Tässä uutiskirjeessä kerrotaan tarkemmin siitä, millainen Simply The Story -seminaarin anti oli.

Talvi täällä Jerusalemissa on ollut kylmä, mutta kevät tekee jo tuloaan! Aurinko kipuaa päivä päivältä korkeammalle ja lämmittää jo enemmän. Odotamme innolla kevätkautta ja kaikkea sitä, mitä se tuo mukanaan. Maalis-huhtikuussa järjestämme Norjasta Israeliin tulevalle opiskelijaryhmälle kuukauden kestävä kurssin, joka on osa heidän maisteriopintojaan. Tiedämme kuitenkin, että tällä kokemuksella tulee olemaan myös läpi elämän kestävä vaikutus heidän tapaansa lukea Raamattua, ja opettaa ja toimia seurakunnassa.

Niin kuin aina ennenkin, tarvitsemme jatkossakin esirukouksianne. Arvostamme myös sitä, että panostatte taloudellisesti tähän työhön.

Marja-Liisa Söderqvist
/ projektikoordinaattori

Kertomuksen voima

Raikkaat tuulet puhalsivat Jerusalemin Caspari-keskuksessa helmikuun puolessavälissä, kun yli 30 ihmistä Israelin eri kaupungeista tuli paikalle osallistuakseen seminaariin nimeltä Simply The Story (STS; www.simplythestory.org). Viisipäiväisen työpajakurssin piti interaktiivisen raamattukeskustelun menetelmään perehtynyt nelihenkinen tiimi USASTA. Yksi heistä oli STS-metodin kehittäjä, TT, pastori ja kouluttaja Bill Bjoraker, joka on kehittänyt tavan erityisesti juutalaisten tavoittamiseksi.

Ohjaajat antoivat osanottajille tarkat ohjeet siitä, miten löytää kertomukseen kätkeytyjä hengellisiä totuuksia. Tämän jälkeen harjoiteltiin pienryhmissä, joista jokaista ohjasi "tarinankertoja". Ensin rukoiltiin. Sen jälkeen ohjaaja valmisti kertomuksen ja jakoi sen toisten kanssa niin tekstiuskollisesti kuin mahdollista. Muiden rooli oli toistaa kertomus niin täsmällisesti kuin he sen muistivat. Tavallisesti tämän teki vapaaehtoinen, tai sitten se tehtiin pareittain. Tämän jälkeen oli vuorossa kolmas kierros: ohjaajavastuussa oleva kertoi kertomuksen uudelleen jättäen nyt tietoisesti muistiaukkoja muiden täytettäväksi.

Osanottajat oppivat myös sijoittamaan kertomuksen asiayhteyteen ja etsimään tekstistä ristiriitaa tai jännitteitä sisältäviä kohtia. Aluksi pyrittiin luomaan tunneyhteys johonkin kertomuksen henkilöön; seuraavaksi tekstistä tehtiin kysymyksiä: "Mitä kertomuksessa kerrotaan siinä esiintyvistä henkilöistä tai Jumalasta? Millaisia valintoja kertomuksessa tehtiin tai millaisia valintoja olisi ehkä voitu tehdä, ja mitä nämä valinnat paljastavat niistä, jotka kyseisen päätöksen tekivät? Mitä tehdystä valinnasta seurasi ja kehen se vaikutti? Miten Jumala tilanteessa toimii ja mitä se Hänen luonteestaan kertoo?" Samoja kysymyksiä sovellettiin sen jälkeen omakohtaisesti. Tavoite oli saada uutta ymmärrystä Jumalasta ja Hänen toiminnastaan omassa elämässä.

Eläytyminen on tärkeä osa tarinankerrontaa, ja Pyhä Henki soveltaa kertomukseen kätkeytyjä totuuksia tarpeen tullen kunkin kuulijan elämään. Tähän evankelointitapaan ei sisälly puolustuspuheita eikä väittelyä, koska kertomus puhuu itse puolestaan. Tarinoiden kautta opettaminen oli myös Jeesuksen tapa tavoittaa kuulijansa.

Seminaarin loppupuolella osanottajat lähtivät kadulle kertomaan lyhyitä, viiden minuutin pituisia kertomuksia ihmisille. Jotkut aiemmin evankelointia pelänneet totesivat, että kadulle lähtö oli tällä kertaa helppoa ja hauskaa. Palautteista kävi ilmi, että seminaari koettiin voittopuolisesti innostavaksi ja uskoa vahvistavaksi. Lisäksi useat havaitsivat, että tehdessään hengellisiä havaintoja ja soveltaessaan niitä omaan elämäänsä he oppivat enemmän Jumalasta.

Seminaarin tavoite oli varustaa osanottajat valmistamaan ja esittämään Raamatun kertomuksia tekstiuskollisesti ja mielenkiintoa herättävästi, ja johtamaan niistä käytäviä keskusteluja päivittäiseen elämään soveltaen. Oli innostavaa huomata miten motivoituneita osanottajat seminaarin lopussa olivat jakamaan kaikkien aikojen suurinta kertomusta eteenpäin omaan elinpiiriinsä kuuluvien kanssa.

Bill Bjoraker

Otollinen aika

Rita Kontorovich / projektikoordinaattori

Heprealaisessa Raamatussa on sanapari *et ratzon*, joka on englanniksi "the time of God's favor" ("Jumalan mielisuosion aika") ja suomeksi "otollinen aika". Sanonta löytyy myös nykyhepreasta, jossa merkitys on eri; tänä päivänä puhutaan "oikeasta ajasta". Työssäni olen saanut nähdä aikoja ja tilanteita, joissa Jumala on toiminut erityisen voimallisesti, minkä vuoksi on saatu aikaan paljon enemmän kuin mihin omat rahkeet olisivat riittäneet.

Miten "otollinen aika" on tunnistettavissa? Otan esimerkin: uusi hanke etenee ihmeteltävän helposti ja kaikki palaset lokahtavat paikoilleen. Toisinaan Jumalan mielisuosion aika ilmenee myös niin, että tarkoin valmisteltu suunnitelma ei etenekään vaan edessä on punainen valo. Kaikkina aikoina on kuitenkin niin, että

Raamatun tuntemus yhdistettynä hengelliseen herkkyyteen auttaa tunnistamaan Pyhän Hengen toiminnan.

Koin hiljattain, että tällainen mielisuosion aika oli käsillä Haifassa, jossa pidimme vuotuista seminaaria venäjänkielisille sapattikoulun opettajille nyt jo kuudetta kertaa. Tänä vuonna seminaari keräsi tähänastisista tapaamisista eniten kiinnostuneita eri puolilta Israelia. Alun perin Israelin pohjoisosassa asuville venäjänkielisille opettajille suunnattu seminaari on alkanut vetää puoleensa osanottajia myös maan keski- ja eteläosista. Mukana olevien seurakuntien määrä on kasvussa. Opettajia tulee myös hepreaa puhuvista seurakunnista, sillä riippumatta jumalanpalvelusyhteisön virallisesta kielestä miltei jokaisessa israelilaisessa seurakunnassa on venäjää puhuvia lapsia. Edellä mainitun lisäksi osanottajat ovat olleet aloitteellisia ja olleet yhteydessä meihin jo ennen seminaaria lähettämällä ehdotuksia keskustelunaiheiksi ja ajatuksia muutakin ohjelmaa varten.

Jeesukseen uskovien juutalaisten yhteisö on Israelissa pieni - arviot liikkuvat 10 000 – 15 000 välillä. Seminaareihin on ollut vaikeaa löytää päteviä ja ammattitaitoisia puhujia. Tosin viime aikoina olemme alkanet nähdä enemmän kasvua ja sitoutumista näiden uskovien keskuudessa. Nykyään meillä onkin yhteys moneen lapsityönohjaajaan, jolla on tarpeeksi kokemusta tästä työstä. Iloitsen siitä, että heidän joukossaan on monia venäjää äidinkielenään puhuvia.

Viimeisin puhujamme oli todella huomionarvoinen. Kyseinen luennoitsija opettaa Tanakia (Vanhaa testamenttia) tavallisessa israelilaisessa lukiassa ja rakastaa työtään. (Valitettavasti kaikki Tanakia opettavat eivät usko Tanakin Jumalaan.) Tämä puhuja ymmärtää Kirjoituksia ja rakastaa Sanaa. Lisäksi hän on taitava opettaja, jonka taidollisuudesta hyötyvät niin hänen opettamansa lukiolaiset kuin ne lapset, jotka kuuluvat hänen seurakuntaansa. Seminaarin osanottajat oppivat hänen avullaan sukeltamaan syvemmälle raamatullisen heprean saloihin. He oppivat miten auttaa lapsia ymmärtämään kieltä, joka poikkeaa niin paljon nykyhepreasta. Lisäksi he oppivat välittämään lapsille Kirjojen kirjaa kohtaan tunteensa rakkautta ja oppivat tekemään jokaisesta oppitunnista ikimuistoisen kokemuksen.

Palautelomakkeista kävi yksiselitteisesti ilmi, että tämä seminaari jäi kaikkien osanottajien mieleen. Kiitos Herralle siitä, että Hän lähettää meille hyviä puhujia oikeaan aikaan! Seminaarin lopussa kysyimme osanottajilta haluaisivatko he kokoontua useammin kuin kerran vuodessa. Jokainen käsi nousi ylös.

Pyrimme vastaamaan tähän tarpeeseen jatkossa, koska koemme, että aika on otollinen tämän tärkeän opetuslapseuttamistehtävän kehittämiseksi. Olkoon meillä se viisaus, että seuraamme Häntä sinne, missä Hän jo tekee työtään omiensa parissa!

Rukoillaan...

- norjalaisille teologianopiskelijoille järjestämämme kuukauden pituisen kurssin puolesta (maalis-huhtikuu)
- Nataniassa myöhäiskevällä pidettävän kansallisen sapattikouluseminaarin puolesta
- Casparin johtokunnan ja yhteistyökumppaneiden kokoukset kesäkuussa: "Herra johdattakoon meitä edelleen viisaan neuvonsa mukaan." (Snl. 15:22)

Aikaa opiskeluun

David Serner

/ kansainvälisten opintojen koordinaattori

Caspari on koulutuskeskus, jossa rohkaistaan ihmisiä tulemaan Raamatun maahan ja ottamaan aikaa opiskeluun. Meille on ilo saada auttaa tällaisissa pyrkimyksissä. Tarjoamme käyttöösi kirjastopalvelut, omaamamme kontaktit ja ammattimaista mentorointia.

Pastori Jan Bygstad, joka on kotoisin Norjan länsirannikolla sijaitsevasta kylmästä ja sateisesta Bergenistä teki juuri näin. Hän otti pastorin tehtävistään lomaa opiskelua varten, kun tilaisuus siihen tuli. Tarve uppoutua tutkimaan Jeesukseen uskovien juutalaisten ajattelua ja teologiaa oli jo vuosikausia ollut hänen mielessään. Janin kiinnostus juutalaista kansaa kohtaan syttyi jo nuorena, hänen luettuaan Andre Schwarz Bartin romaanin *The Last of the Just* (Viimeinen vanhurskas; suom. 1960). Kirja kertoo holokaustista ja siitä, kuka juutalainen Messias on tai kuka Hänen tulisi olla. Tästä kasvoi luonnollinen kiinnostus ja välittäminen Jeesukseen uskovia juutalaisia kohtaan. Opiskeluajallaan Jan keskittyi hankkimaan syvempää ymmärrystä Tooran asemasta messiaanisessa liikkeessä. Hän kertoo, että mahdollisuus ottaa vapaata vaativasta seurakuntatyöstä oli suureksi hyödyksi; lukea saattoi ilman häiriötekijöitä, erityisesti Casparin kirjastossa.

Ne muutamat seikat, jotka Jania messiaanisessa liikkeessä eniten hämmästyttivät olivat lain ja evankeliumin välisen eron ymmärtämisen puute, reformoidun teologian eri suuntausten voimakas vaikutus ja halu hyväksyä rabbiininen traditio tiettyyn rajaan asti. Nämä asiat Jan pani merkille eri messiaanisten johtajien kanssa käymissään keskusteluissa tai lukemalla heidän kirjojaan. Tämä syvempi ymmärrys messiaanisen liikkeen teologisista ongelmista ja haasteista auttaa tunnistamaan kristillisen kirkon kohtaamia haasteita.

Janille tärkeää hänen työssään pappina on ollut se, että Ensimmäistä testamenttia ei tule pitää pelkkänä johdantona Uuteen testamenttiin vaan se on itsessään Pyhä Raamattu, jota Jeesus ja Uuden testamentin kirjoittajat avaavat. Luther ilmaisi hyvin selvästi sen, että Tanak on varsinainen Pyhä Raamattu, kun taas Uusi testamentti on suullista ja saarnattua sanaa. Valistuksen ajalla tämä käsitys suureksi osaksi hävisi. Tässä on myös yksi vanhojen kirkkokuntien suurimmista haasteista: suhtautua Tanakiin vakavasti, pyhänä tekstinä, jolla on oma arvonsa, kuten Jeesus meille opettaa. Messiaanisen liikkeen yksi suurimpia haasteita tuntuu liittyvän antropologiaan eli syntiinlankeemuksen syvyyden ymmärtämiseen ja tähän liittyen Jumalan lain pedagogiseen tehtävään. Ilman tätä ymmärrystä lain opettamisesta tulee moralisointia.

Messiaanisen teologian – ja messiaanisten uskovien – kanssa kosketuksiin tuleminen antaa lisävalaistusta Uuteen testamenttiin. Juutalaisilla uskovilla on juutalaisuutensa vuoksi usein kyky oivaltaa yhteyksiä, jotka meiltä ei-juutalaisilta jäävät helposti huomaamatta. Tässä on yksi lisäsy Janin kiinnostukseen liikettä kohtaan; Kirkko voi sen avulla saada Raamatusta tärkeitä oivalluksia. Tärkeää on tiedostaa myös se, että apostoli Paavali antaa Jeesukselle saman aseman kuin Tooralla on rabbiinisessa juutalaisuudessa: Jeesus - ei Toora - on "tie, totuus ja elämä." Jeesus on jo ennen maailman luomista ollut myös välittäjä luotujen ja Luojan välillä.

Kysymykseen siitä, nimittäisikö Jan Uutta testamenttia kristittyjen "Halakhaksi", hän vastasi: "On selvää, että Uudesta testamentista on löydettävissä tietynlainen Halakha. Siinä on kuitenkin kyse Halakhasta, joka perustuu Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Paavali opettaa tästä Roomalaiskirjeen 6. luvussa."

Jania kiinnostaa nähdä miten messiaaninen liike Israelissa kehittyy. Hän toivoo, että eri kirkkokunnat ottaisivat oppia siitä. Vastavuoroisesti hän toivoo, että liikkeessä opittaisiin siitä teologisesta keskustelusta, jota kirkoissa on 2000 vuoden aikana käyty.

Lopuksi Jan toteaa: "Täpäs Jerusalemista viettämänäni aikana messiaanisia johtajia, joiden kanssa olisin mielelläni jatkanut kiinnostavia keskusteluja. Ja jos kiinnostusta messiaaniseen liikkeeseen ja heidän teologiaansa löytyy, voin ehdottomasti suositella ottamaan aikaa opiskeluun Caspari-keskuksessa."

Koko päivän palkka

Michelle Van Loon
Hallintosihteeri, Yhdysvallat

Matteuksen evankeliumissa 20:1-16 on vertaus viinitarhan omistajasta, joka palkkasi työmiehiä pitkin päivää auttamaan sadonkorjuussa. Jotkut työntekijöistä olivat tehneet omistajalle työtä koko päivän, ja toiset taas olivat olleet työssä vain tunnin ajan ennen päivän päättymistä. Kun tuli palkanmaksun aika, viinitarhan omistaja maksoi kullekin työntekijälle täsmälleen sen, mitä hän oli jokaisen palkatessaan itse kullekin luvannut. Viinitarhan omistaja antoi kullekin täsmälleen saman summan riippumatta siitä, kuinka pitkän päivän kukin työntekijä oli tehnyt.

Omistajan päätös vaikutti hyvin epäreilulta, ja nurina alkoi välittömästi. Ne, jotka olivat tehneet työtä koko päivän kyselivät sitä, miksi iltapäivän piteneissä varjoissa vain tunnin ajan työtä tehnyt saisi saman palkan kuin se, joka oli tehnyt työtä rankasti aamusta iltaan.

Viinitarhan omistaja muistutti nurisijoita siitä, että työmiehet olivat suostuneet hänen tarjoukseensa palkasta, josta oli sovittu jo ennen kuin heidät oli otettu töihin. Sitten hän nimesi heidän nurinansa pohjimmaisena syy: "...Katsotteko te karsaasti sitä, että minä olen hyvä?" (Matt. 20:15)

Tämä kysymys paljastaa sen, millainen Jumalakuva meillä on. Aina ei ole helppo uskoa, että Jumala on tasapuolinen, koska maailma ympärillämme on niin täynnä epäoikeudenmukaisuutta. Voimme myös uskoa, että elämämme on mitattavissa sen mukaan mitä koemme itseltämme puuttuvan ihmissuhteiden, työn, terveyden tai talouden alueilla ja päätellä sitten erheellisesti Jumalan rakastavan ainakin vähän enemmän ihmistä, jolla näyttää olevan se, minkä koemme itseltämme puuttuvan.

Pohdi muutamaa Raamatunkohtaa, joissa puhutaan kateudesta ja kiivaudesta:

Kateus synnyttää keskinäistä kilpailua:

"Minä näin kaikessa vaivannäössä, työssä ja menestyksessä vain ihmisten keskinäistä kateutta." (Saarn. 4:4)

Kateus saa aikaan epäpyhiä liittoumia ihmisten kesken:

"Kun teillä kerran on keskinäistä kateutta ja riitaa, silloinhan vanha luontonne vallitsee teitä ja te elätte niin kuin ihmiset elävät. Jos yksi sanoo: "Minä olen Paavalin puolella", toinen taas: "Minä Apolloksen", ettekö silloin ole kuin ihmiset ainakin? Mikä sitten Apollos on? Tai Paavali? He ovat palvelijoita, jotka ovat johtaneet teidät uskoon, kumpikin siinä tehtävässä, jonka Herra on hänelle antanut." (1. Kor. 3:3-5)

Kun ryhdymme tekemään laskutoimituksia, joiden perusteella arvioimme Jumalan mittaamatonta rakkautta meitä kohtaan, meistä tulee ahneita saitureita. Vastalääke saituuteen on tunnustaa totuus Hänen armostaan meitä kohtaan. Jumala on Jeesuksessa antanut meille niin paljon enemmän kuin vain koko päivän palkan, emmekä ole ansainneet siitä senttiäkään.

Isä, auta meitä tunnistamaan ja tunnustamaan ne kateuden aiheet, jotka estävät meitä olemasta vapaita, kiitollisia ja anteliaita. Olet maksanut kaikki velkamme Jeesuksessa, ja Pyhä Henkesi vahvistaa meitä, niin että voimme elää vapaina ja pysyä rakkaudessa. Kiitos Sinulle, Herra!

Caspari-keskus - Raamatun ja juutalaisuuden opintokeskus • ללימודי המקרא והיהדות • מרכז כספרי

55 HaNevi'im St., PO Box 46, Jerusalem 9100001, Israel Puh:+972 2-6233926 Fax:+972 2-6251933 Sähköposti:caspari@caspari.com

"Varustaan kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen." Ef. 4:12

Voit tukea työtämme esirukouksin, vapaaehtoistyöllä tai taloudellisesti. Suomessa Caspari-keskuksen kumppanuusjärjestöjä ovat Kansanlähetyt, Kylväjä ja Sley. Työtämme tukevat myös Sansa ja Ely.

www.caspari.com